

EL PERFECTE REGAL

Quart d'advent © Mots per a la família - Jordi Castellet

La petita Anna té un pare que està sempre molt ocupat. És un tecnòcrata punt com que fa un munt de diners, però que disposa de poc temps per estar amb la seva família. Cada nit, però, l'Anneta insisteix al seu pare que li llegeixi un conte, abans d'anar-se'n vagi a dormir; una vegada i una altra, fins que a l'home li va semblar de trobar una mena de solució, que no va ser cap altra que comprar a la seva filla un cedé amb els contes infantils més populars. O sigui que, va pensar, sempre que volgués sentir una història, només li hauria de donar al play. Què va passar, però? Que la nena va rebutjar a la primera de canvi aquell regal tan adient, si més no sota la comprensió del seu pare. Per això li va demanar, «i, per què no t'agrada? Trobo que ho explica molt bé!» li va dir el pare. La nena li va contestar, sense dubtar ni una engruna: «sí, aquest cedé explica molt bé els contes, però no puc seure a la seva falda!»

Una cosa que s'associa a tot arreu amb la celebració del Nadal són els regals. És la festa del donar; un moment de l'any que tothom està segur de poder donar i rebre un regal, encara que tan sols sigui una targeta. La gent sol passar molt de temps en fer compres. Tothom, qui més qui menys, es gasta molts diners per a trobar el regal perfecte. El tió, sense anar més lluny, és el símbol perfecte del Nadal, perquè és el que dona i dona i mai no se'n cansa. Per pagues, a més, són cops de bastó!

Nadal és la festa del donar, perquè Déu ho va començar a fer així. No es tracta d'un gest pagà o secular i prou, sinó que en el Nadal celebrem el misteri que «Jn 3,16» Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna.» Déu mateix se'ns dona; ell ens ha estimat primer, per això és Nadal!

Aleshores, si Nadal és la festa del donar, llavors la qüestió de què regalar i com lliurar el nostre regal esdevé un afer molt important. Coneixent tot el que val la pena fer, cal preparar-se per a fer-ho bé. Com podem millorar la qualitat dels nostres regals, dels nostres dons? Aquesta serà la qüestió principal. De fet, ens demanem com podem millorar la qualitat de la celebració del Nadal?

L'evangeli fins i tot ens ajuda a respondre algunes d'aquestes preguntes, concretament en el relat d'aquella humil visita que feu Maria a Elisabet (Lc 1,39-45). Quin regal li porta Maria? No se'ns diu que ella li duigués aliments, tot i que pot ser que en portés. En tot cas, va dur-li un sol present: ella mateixa, la seva pròpia presència i companyia. Ella va dur a la seva cosina el do de la seva presència. I, estimats amics, aquest és el millor i el més difícil de tots els regals. Pot ser fàcil enviar flors, embolicar un paquet, comprar un objecte més o menys adequat. Quants *pongos* per Nadal! Però el millor que podem regalar som nosaltres mateixos: estirant el temps per estar amb algú, el do que moltes persones anhelan i que en canvi no reben per Nadal. Ens cal trobar el temps per visitar els altres, per passar més temps amb la gent. Aquest és el regal més gran, perquè el seu valor no es podrà calcular en termes de diners.

Un altre regal que fa Maria a Elisabet és que no actua segons la pròpia conveniència sinó d'acord amb les necessitats de la receptora. No era convenient per Maria viatjar per un camí solitari i perillós des de les planes fèrtils de Galilea, al nord, fins als turons àrids de Judea, al sud. Sens dubte va ser per a ella una tasca costosa. Però Elisabet necessitava un cop de mà en la recta final del seu embaràs. Les feines més quotidianes, encara que àrdues, serien molt més costoses, com per exemple anar a pouar aigua al poble; tenir cura de l'hort i dels animals de casa seva; anar al mercat per a les seves compres. O sigui que Maria, tan bon punt va saber que Elisabet estava embarassada de sis mesos, es va donar pressa i es va quedar amb ella tres mesos més, fins que va donar a llum. Maria va donar a Elisabet el que necessitava i quan ho necessitava. Aquest fou el regal perfecte.

Aleshores, hom s'ha de preguntar, què és el que necessita la gent? Tothom ha de menester estímuls, com la pau interior i l'alegria que tan sols l'Esperit Sant pot donar. Quan visitem una persona, sigui en el temps de Nadal o durant l'any, aportarem inspiració a les seves vides. Amb la visita, mirem d'apropar els altres a Déu, comunicant-los l'Esperit de Déu que ja és en nosaltres, l'Esperit de consol, de confort espiritual, de pau i alegria, com Maria.

Unim-nos a la pregària de l'inici de la missa. El Crist, l'infant de Betlem, dona la seva vida per mi, perquè jo tingui vida plena, feliç i eterna. «Infoneu, Senyor, la vostra gràcia en els nostres cors. I feu que els qui, per l'anunci de l'àngel, hem conegut l'encarnació de Jesucrist, el vostre Fill, siguem conduïts, per la seva passió i la seva creu a la glòria de la resurrecció.»

